

Μιχάλης Δήμου

Η Μαρία στόν κῆπο

"Εδεσε τά σαντάλια της ἀποφασισμένη

γιά τήν ἀλλοπρόσαλλη νυχτερινή ἔξοδο,
ἔχοντας διώξει τούς μικρόβιους λογισμούς
καὶ μέ τό μέτωπο χαρακωμένο
ἐπῆρε τό μαχαίρι
κατέβηκε τίς σκάλες
μ' αὐτό τό εἶδος τῆς ἀμετάκλητης βεβαιότητας
πού ἀνάσαινε μές στό βαθύχροο βράδυ.

Τά τελεσίδικα ἵχνη πάνω στό χῶμα
ὑστερα ἀπό τόσες ἀναίτιες βροχές
κι οἱ γιγαντωμένοι πόθοι
φυτρωμένοι μέ τεράστια, παχύσαρκα φύλλα στόν κῆπο.

Πρό παντός,
νά μήν ἀκούγεται βῆμα,
μήτε τό κλειδωμένο στόρμα
ν' ἀφήσει στεναγμό,
ἡ δλη διαδικασία ἀπαιτοῦσε ἔνα εἶδος
πέτρινης σταθερότητας.

Στόν κῆπο ἀνάσαινε μιά ζωή ἄλλη,
μαλακιά καὶ ἥσυχη,
ὅπως ψυχή ἀναπαμένῃ
κάτω ἀπ' τό χῶμα.

Τό σκοτάδι γαντζώνεται μέ τά λιγνά, Ισχνά
δάχτυλα, πάνω
στό φουστάνι τῆς Μαρίας
ὁ κῆπος γεμάτος ἀνεπαίσθητα, συνομωτικά
φύλλα
θροοῦν θορυβημένα
ἀπό τήν ἀπροσδόκητη ἐπίσκεψη.

Μικρά ζωύφια σ' ἀξεδιάλυτους συνδυασμούς
παράσιτα σιγοτρῶνε τή σκέψη
οἱ ρίζες παλεύουν, χτυπιοῦνται
μέσα στ' ἀνέγνωμο χῶμα

τό τριζόνι πριονίζει την καρδιά τῆς Νύχτας.

·Η Μαρία ἀποφασισμένη
προχωρεῖ μές στίς βραγίες μέ τ' ἀγκαθερά φύλλα,
κόβει μέ τό μαχαίρι
τούς αλχμηρούς μίσχους, τά στριφτά κλαριά,
ἀναποδογυ-

ρισμένα κομμάτια
οἱ δυνατές φωνές τῶν ἀγκαθιῶν,
ἀγκυλώνουν.
Τά σωπηλά ἄνθη ὑποκρίνονται ἥσυχο ὅπνο,
ἄναμεσα στούς θρασεῖς, αὐθάδεις κλώνους

καὶ τό Ἐρημικό δέντρο τῆς Γνώσεως
στέκεται σκοτεινόχρωμο,
σχεδόν μουγγό,

κατοικημένο ἀπό μικρά πουλιά
καὶ μέ ἀνάρηνς καρπούς πικραμένους
ἄπ' τό πολύ περίμενε.

΄Η Μαρία
ἀπλώνει τό μαχαίρι
μέ μιά κίνηση ἀποφασιστική, κάτι σάν
τελετουργική
κόβει τόν καρπό

τή στιγμή πού ἔνα λειψό, φυματικό φεγγάρι
ἀδιάφορο,
βγῆκε νά σεργιανίσει στόν ἀνύπαρχτο οὐρανό.

Μιχάλης Δήμου

Γ. ΔΑΡΔΑΝΟΣ - Χ. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.
ΣΟΛΩΝΟΣ 103 - ΤΗΛ. 3626.684 - 3624.606
ΔΙΔΟΤΟΥ 55 - 57 ΤΗΛ. 3629.402
ΑΘΗΝΑ